

LYS og LIV

UTGITT AV:
DET TEOLOGISKE MENIGHETSFAKULTET

HUSK
SOMMERGAVEN
TIL MF!!

MF-
forstanderne s. 8

Ny studieordning
på MF s. 14-15

Møte med
studieveilederne s. 4-5

MF-professoren på fjernsynsskjermen:

— Fint at Bibelen blir fokusert

Av Nils-Petter Enstad

Innen dette leses, vil «det ganske land» vite om bibel-eksperten fra Moss, Kjell Høidebraathen, klarte å gjenta prestasjonen fra 1985, og vinne 48.000 kroner i fjernsynskonkurransen «Kvitt eller dobbelt» på emnet *Bibelen*. Fagdommer har, for tredje gang, vært «nestor» i NT-seksjonen på MF: Professor Edvin Larsson.

— Jeg hadde ingen betenkeligheter med å stille opp som fagdommer da jeg ble spurt første gang i 1985, og jeg synes fremdeles «Kvitt eller dobbelt» er en fin anledning til å fokusere på Bibelen, sier Edvin Larsson til Lys og Liv. Han synes det er hyggelig at «mesteren» får prøve seg igjen, selv om utfordreren falt ut på et så tidlig tidspunkt at han og mesteren ikke fikk møtt hverandre.

— Utfordreren hadde meget gode kunnskaper; det var rett og slett lampefeber som gjorde at han ikke klarte å svare på spørsmålet om Abrahams kone, mener fagdommer Larsson.

Bibelen som lørdagsunderholdning?

Edvin Larsson har ikke fått noen negative tilbakemeldinger på at Bibelen på sett og vis er blitt lørdagsunderholdning gjennom denne serien.

— Det dreier seg om en ren kunnskapsprøve, men samtidig er det en prøve som bidrar til å stimulere bibelinteressen. Det er blitt meg fortalt, selv om jeg ikke har fått det bekreftet, at bibelsalget gikk opp forrige gang Kjell Høidebraathen sto løpet ut og vant sine 48.000 kroner. Ikke minst av den grunn, håper jeg han klarer det denne gangen også, sier professor Edvin Larsson.

Han kan fortelle at det er en

rekke personer som har meldt seg på til «Kvitt eller dobbelt» i emnet Bibelen, og at mange av dem sitter inne med svært gode bibelkunnskaper. Som fagdommer er det han som både lager «test-spørsmålene» og som i neste omgang retter dem.

— Disse er adskillig vanskeligere enn de spørsmål som gis i konkurransen. Disse spørsmålene blir jo besvart skriftelig, i ro og mak, mens de som gis i studio må besvares muntlig, og nokså på direkten.

Det er fagdommeren som setter opp forslagene til spørsmål, og som drøfter disse med hoveddommer og jury. Diskusjonen handler først og fremst om vanskelighetsgrad, men også om språk er klart nok. Det er mange detaljer som skal klaffe, og det er mye som står på spill for den som deltar.

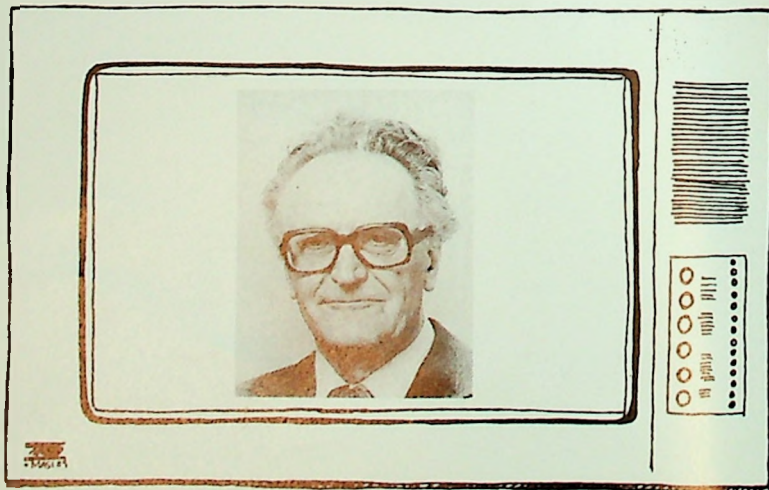
At også dommeravgjørelsene kan være gjenstand for drøfting, opplevde man under noen nervepirrende øyeblikk i forbindelse med 6.000-kroners-spørsmålet. Akkurat da virket det som Høidebraathens fortsatte deltagelse satt nokså langt inne.

Bibelen interesserer

Mange av emnene i «Kvitt eller dobbelt» er svært spesialiserte; så som emnet «Europeiske viner» eller «Lokomotiver». Når det gjelder Bibelen, har de fleste mennesker en eller annen form for forhold til den. Mange kristne leser Bibelen relativt selektivt, tror Edvin Larsson; man interesserer seg gjerne for evangeliene, salmene eller profetiene.

Det er ingen motsetning mellom den type bibellesning, som er mest for oppbyggelsens skyld, og den som interesserer seg for personer, historiske begivenheter eller for saker, og som gjør at bibelleseren også lærer seg en rekke fakta. Kjell Høidebraathen er et godt eksempel på slik kombinasjonsevne, mener fagdommeren, som var overrasket over at mossingen «røk ut» på spørsmålet om Kornelius i siste runde.

— Jeg synes det er trivelig stemning i «Kvitt eller dobbelt»-studio, og både fagdommer, hoveddommer og programleder er oppriktig lei seg når noen faller ut, forsikrer han.

Utgiver:

Det Teologiske Menighetsfakultet

Ansvarlig redaktør:

Olav Skjevesland
Erling Servan

Redaktør:

Trond B. Solvang

Redaksjonssekretær:

Nils-Petter Enstad

Studentrepresentant:

Arild Steinsland

Grafisk form:

Enstad

Illustrasjoner:

Marita Elvemo Sivertsen

Lys og Liv er informasjonsbladet til Det Teologiske Menighetsfakultet. Bladet utkommer med 6 nummer årlig, og sendes gratis til alle MF-foreninger, samtlige menighetsråd i landet og alle navngitte bidragsytere.

Alle som ellers ønsker det, får bladet gratis tilsendt.

Gaver til MF:

Alle gaver du gir til MF's arbeid kan du trekke fra på selvangivelsen (ifølge skattelovens paragraf 44).

Studier ved MF:

MF tilbyr følgende tre studier:

- Kristendomskunnskap (grunnfag, mellomfag og hovedfag).
- Teologi med praktisk-teologisk seminar.
- Kateketseminar.

Ta kontakt med studieveilederne!

Det Teologiske Menighetsfakultet

Adr.: Gydas vei 4 - 0363 Oslo 3

Tlf.: (02) 46 79 00

Fax.: (02) 69 18 90

Bankgiro: 6038 30 18636

Postgiro: 5 12 87 80

Opplag dette nr: 35 000

Forsidefoto: Nils-Petter Enstad
Neste nummer kommer:
25. august.

Teologi mellom Boken og livet

Lys og Liv bringer denne gang mye stoff omkring MF's studenter og vår nye studieordning. Naturlig nok har studieordningne stått i sentrum av debatten «på huset» de siste par år.

Det er i utgangspunktet klokt å ha den innstilling at det nye nødvendigvis ikke er bedre fordi det er nytt. I vår tids rastløse reformiver foretar vi gjerne den slags kvikke koblinger.

Ett er i alle fall sikkert: Den nye ordning er laget med det *mål* å gi en presteutdannelse som bedre treffer behovene i vår tid. For hele poenget er å gi den beste forberedelse til kirkelig tjeneste i dagens situasjon.

Dommen over den gamle studieordning lød slik: Den er for teoretisk og livsfjern. Den skaper en forkynnelse som oser av teologisk teori. Livets friske vinder merkes langt mindre.

Den kjente predikant og prekenlærer J.J. Jansen sa en gang: «Hvor meget bedre jeg skulle kunnet preke hvis jeg ikke hadde vært teolog!»

Jeg mener slike dommer er overfladiske. Til J.J. Jansen er å si: Kan du påstå noe slikt, er du ikke teolog *nok!* For da har det teologiske arbeid ennå ikke oppnådd et gjennombrudd til åndsbåren forkynnelse.

Feilen ved norsk forkynnelse av i dag er ikke at den rommer for mye teologi. Her er snarere for mye *ufordøyd* teologi, for mange fikse privatmeninger innhyllt i jålete, fagteologiske gevanter.

En viktig verdimåler for den nye studieordning er om den vil fostre prester som bedre evner å formidle teologi mellom Boken og livet. Tett på Boken – midt i livet.

Det er atter sagt at konservativ teologi er bibelnær, men livsfjern. Radikal teologi derimot er livsnær, men bibelfjern. Det må vel gå an å utfolde en teologi hvor Bibelen og livet ikke skilles, men forenens sterkt og dypt?

Jeg håper at MF's nye studieordning vil gi kirken prester med en forkynnelse hvor lov og evangelium lyder rammende inn i samtiden. En forkynnelse som plasserer anstøtet hvor det skal ligge: ikke ved en slett kommunikasjon, men hos en utfordrende Kristus.

Olav Skjevesland

Studieveilederne:

En dør åpen for u-definerbare problemer . . .

Tekst og foto: Nils-Petter Enstad

Den ideelle studieveileder skal visstnok være en som har mye livs- og yrkeserfaring, samtidig som vedkommende nettopp er ferdig med studiene, og har studenthverdagen ennå ferskt «inne». Dersom det er denne kombinasjonen man har etterstrebet på Menighetsfakultetet, må man sies å ha lykket: Målfrid Norum, MFs studieveileder i kristendomsfaget siden 1982, har avgjort erfaring, mens Berit Basmo, studieveileder i teologi siden 1. februar 1989, bare såvidt hadde rukket å erverve seg sin teologiske embetsekksamen da kallsbrevet kom. Ved siden av å være studieveileder i halv stilling er hun også kandidat på praktikum.

Studieveilederne skal i utgangspunktet gi informasjon til ferske studenter, være til tjeneste for vordende studenter og for studenter i huset. Studieveiler, litteratur, kombinasjoner og overgangsordninger er noen av de saksområdene de har oversikt over, samt det å være tilgjengelige under eksamen, «og så videre, og så videre», som Målfrid Norum sier det, for å antyde at en fullstendig utdypning av temaet ikke er gjort i en fei.

— Veilederne opplever ofte at det er glidende overganger mellom fag og person. Livet henger jo sammen, og det som i utgangspunktet var en samtale om studiet, kan bli en samtale om studenten og studentenes livssituasjon. Vi er innstilt på at det skal være slik, sier hun videre. — Det er mange åpne dører for sjelesorg her i huset, og vi som veiledere

står også til disposisjon når det gjelder dette.

Der tråder løper sammen

Studieveilederne sitter på mange måter i det punktet der mange tråder løper sammen og krysser hverandre. I forskjellige situasjoner kan de være både «støtdempere» og «olje i maskineriet». I tillegg til veiledertjenesten overfor studentene, påligger det veilederne også en del administrative oppgaver: forberede saker, utføre sekretærarbeid, planlegge kurs, møte i komiteer, ta telefoner, svare på brev . . . «også videre, også videre».

Mange av disse praktiske tingene er det Målfrid Norum som tar hånd om, siden Berit Basmo kun er ansatt i halv stilling. Håpet er at dette bare blir en kortvarig ordning; behovet tilsier absolutt en «hel» teologisk veileder også, slik man har hatt tidligere. Ikke minst den nye studieordningen har aktualisert dette. Saken har imidlertid en økonomisk side, som «halve» løsninger så ofte har.

Men det er studentenes behov som har første-prioritet. Målfrids blide røst i telefonen er ofte den første kontakten en potensiell student får med MF. At hun er flink til å huske navn, er vår påstand, og ikke hennes, men hun innrømmer at hun besitter seg en del på akkurat det. Etter påbegynt studium, er veilederne hjelpelig med å formidle synspunkter såvel fra studentene som tilbake til dem; med å forklare begrunnelser, eller med å svare på spørsmål.

Ofta hender det at det som så fryktelig komplisert ut for en student idet øyeblikket han (eller hun) banket på studieveilederens

dør, lar seg løse på et øyeblikk ved hjelp av et forløsende ord. Eksempler på dette får vi imidlertid ikke, og heller ikke på kuriøse henvendelser som det, nøkternt vurdert, kan forekomme noen av. I studieveilederens begrepsverden finnes det hverken «små» problemer eller «dumme» problemer.

— Det betyr ikke en gang å være klart definerte problemer, sier de. — Det er greit nok at en student kommer til oss uten andre behov enn «å prate litt». Eller fordi man er glad. Eller fordi man er lei seg.

Veilederne er en del av et team, for ikke å si en helhet. I denne helheten inngår både resepsjonspersonalet, omsorgsteamet, lærerne og andre. Rent administrativt er det undervisningsleder Birger Henrik Fossum som er overordnet for Målfrid og Berit.

Eksamens-omsorg

Å være tilgjengelig før, under og etter eksamen, er en viktig del av veilederens oppgave. Ved hver eksamen er det en del som har meldt seg opp, som melder seg av igjen. Det kan være fordi man får «kalde føtter», eller fordi man rett og slett ser at man ikke kommer gjennom pensum. Tilgjengeligheten under eksamen dreier seg ikke bare om å kunne gi rent tekniske orienteringer, men også om å være i nærheten «om noe dukker opp». Det kan saktens være behov for omsorg i en eksamenssituasjon . . .

Derimot ser hverken Målfrid eller Berit det som en oppgave å «veilede» noen ut bakdøra fordi de har valgt å avbryte studiet.

— De som slutter, skal kunne

gå ut hoveddøra med løftet hode, mener de.

— Vi forsøker å klargjøre hvilke alternativer som finnes, og hvilke konsekvenser det vil få dersom man avbryter studiet, sier Berit, men tilføyer at behov for en pause er helt legitimt, enten det er for å ta seg en jobb et semester, eller det er for å avklare saker og ting.

Hun kan også fortelle at man etter jul forsøkte å komme i kontakt med de studenter man så hadde «falt av lasset» ved at de ikke hadde betalt semesteravgift, og har fått en del positive tilbakemeldinger på dette.

Oppmuntre eller «stagge»

Samtidig som veilederne forsøker å motivere noen til å fullføre, hender det at de må forsøke å «stagge» andre. Dette kan være både nødvendig og klokt dersom en jublende nyfrelst ringer og spør om ikke MF er stedet for den som vil lære mer om Jesus.

— Overfor en nyfrelst er det bedre å informere om noen av de bibelskoletilbudene som finnes, mener Målfrid. — Et studium på teoretikum eller instituttet er tross alt svært fagorientert. Det er jo et studium som er åpent for alle, og det er like legitimt å studere her, enten man tar studiet «for å ha et

fag», eller til hjelp og støtte for sin egen tro.

Fungerer det slik? Den av veilederne med studenthverdagen ferskest i minne mener ja, selv om studiet også er en prosess der en del falske støtter faller bort.

En av veiledernes oppgaver er — blant annet — å hjelpe til med å definere hva som er slike støtter, og hva som ikke er det.

Døren er åpen: veilederne er tilgjengelige.

Studieveiledning blir som regel ikke gitt i avis-rommet, men faller det seg slik, slår man gjerne av en prat. Målfrid Norum ytterst til høyre; Berit Basmo nr. 3 fra høyre.

Bokmelding:

David Watsons testamente

Da det i 1983 ble kjent at den engelske presten og forfatteren David Watson var rammet av kreft, ble kristne over hele verden aktivisert i forbønnstjeneste for den kjente forkytteren. Men tidlig om morgenen 18. februar 1984 døde David Watson, knapt 50 år gammel.

I løpet av kort tid er det nå kommet to bøker av David Watson på norsk, og til sammen utgjør de både hans selvbiografi og hans åndelige testamente. Bøkene heter henholdsvis «*Du er min Gud*» og «*Frykt ikke for noe vondt*».

«*Du er min Gud*» forteller for det meste om hvordan en liten, kraftløs anglikansk menighet i York, som egentlig skulle vært lagt ned og avviklet, i løpet av noen få år ble forvandlet til et stort og blomstrende fellesskap av kristne. David Watson var prest i denne menigheten, og han forteller om den prosessen som førte til at han ble en kristen, etter å ha vokst opp i et hjem som var preget av farens bakgrunn i Kristen Vitenskap, og hvordan han ble prest.

Men veksten i menigheten hadde sin «pris»: David Watson forteller åpent om hvordan han i perioder forsømt kone og barn på det han selv trodde var tjenesens alter. Men, tilføyer han: «Det kristne evangelium dreier seg ikke om supermennesker. Evangeliet er Guds ufattelige nåde, som han gir til tross for våre menneskelige feil og mangler.»

At David Watson ikke var noe «supermenneske», fikk han på en smertefull måte erfare i sin egen kropp. I løpet av et drøyt år, fra den ble oppdaget, brøt kreft-sykdommen ham ned, fra et friskt, funksjonsdyktig arbeidsjern, og tok livet av ham. I mellomtiden

var det blitt bedt mye for ham. Blant andre hadde «trosforkynneren» John Wimber vært hos sin venn og tidligere kollega fra Fuller teologiske seminar og bedt for ham. Etter å ha kjempet, håpet, trodd og bedt, klarte David Watson å akseptere at hans tid var ute. Boka om denne kampen, «Frykt ikke for noe vondt», ender opp med en henvisning til Jesu bønn i Getsemane: «Far, ikke som jeg vil, bare som du vil.»

David Watson avsluttet sitt forfatterskap med denne setningen: «Det er mitt trygge ståsted, og jeg har nok en gang fått erfare hans fullkomne kjærlighet, en kjærlighet som driver ut all frykt.»

Dette skrev han i begynnelsen av januar 1984. Samme måned prekte han to søndager i sin kirke, og en knapp måned senere døde han i sitt hjem. De to bøkene som er kommet på norsk, fem år etter forfatterens død, har mye varm oppbyggelse og ettertanke å meddele sine lesere. Bøkene er godt oversatt av Marion Lund.

Nils-Petter Enstad

David Watson:
Du er min Gud
Credo/Nye Luther Forlag
282 sider

Frykt ikke for noe vondt
En personlig beretning om kampen mot kreft
Nye Luther Forlag
254 sider

Thor Heyerdahl:

Påskeøya

En gåte blir løst

Gyldendal Norsk Forlag
257 sider

Helt siden Thor Heyerdahls berømte «Kon Tiki»-ekspedisjon i 1947, har såvel han som verden

forøvrig vært fasinert av «Påskeøyas gåte»; disse enorme steinstøttene som så ut som de hadde vært ute og spasert. Hva lå bak disse gåtefulle figurene av tro og historie; og ikke minst: Hvordan kom de seg dit hvor de havnet?

I en praktfullt ustyrt bok som er kommet på Gyldendal i år, legger Thor Heyerdahl fram de siste resultatene av sin «Påskeøy-forskning», og kan bl.a. fortelle om hvordan steinstøttene kunne «vandre» slik de har gjort. At ikke gåten er løst for mange år siden, har en forklaring så banal at det nesten er latterlig: Ingen har tenkt på å spørre øyas opprinnelige beboere om dette, og en fra Påskeøya er ikke slik at han trenger seg på noen med sine kunnskaper.

Men boka om Påskeøyas gåte handler ikke «bare» om gåten som blir løst. Faktisk er den en nokså bred skildring av hele denne øyas historie så langt tilbake som den lar seg følge. Heyerdahl viser hvordan det som var et høystående kulturfolk, gjennom møtet med den hvite mann og det han brakte med seg – så som veneriske sykdommer! – ble degenerert både sosialt og kulturelt. Men samtidig ble deler av kulturarven bevart gjennom muntlige overleveringer og gjennom et velutviklet instinkt som selvforsvar som gjorde at folket gjemte sine kulturelle skatter i jordhuler.

At Påskeøyas «gåte» nå er løst, gjør ikke historien om folket mindre fasinerte, og gjør heller ikke et besøk i Kon-Tiki-museet på Bygdøy i Oslo mindre interessant – snarere tvert om.

Nils-Petter Enstad

Sannheten tro i kjærlighet

Av sokneprest Christian Andersen

Er ikke dette flott sagt, kjære leser?

Ja, tenk nå bare litt gjennom hva det egentlig vil si å vise tro- skap mot sannheten. Og hva viere er: Gjøre dette i kjærlighet. Det skulle vel være et mål og et ideal for oss alle å arbeide mot.

Det er Paulus som bruker denne vendingen i Efeserbrevets 4. kapittel og 15. vers. I den nye bibeloversettelsen er det uttrykt slik: «Vi skal være tro mot sannheten i kjærlighet . . .» Det sier jo det samme, men jeg synes personlig overskriftens fire enkle, sterke ord får gitt oss en tankevekker i en særdeles fin språkform.

Er sannhet og kjærlighet motsetninger?

Dessverre vil mange oppleve det slik. De som står frem og forfekter at de representerer sannheten, gjør det ofte på en kjærlighetsløs måte. Ja, endog med våpen i hånd. Eller at han tar i bruk andre maktmidler, knebler det frie ord og bruker psykisk vold. Det er ikke for ingenting en snakker om *den kjærlighetsløse sannhet*.

Den andre grøften en kan falle i er *den sannhetsløse kjærlighet*. I sin iver etter å vise kjærlighet, glemmer en å være 100 prosent tro mot sannheten. Eller at det ikke er så nøye med sannheten dersom en bare viser kjærlighet. Intensjonen kan være god, men resultatet blir galt.

Sannhet og kjærlighet skal gå hånd i hånd. Det kan koste å holde frem sannheten. Men den som gjør det i kjærlighet, er på trygg grunn. En annen sak er at kjærligheten kan tilsi at det ikke

alltid er rett å buse ut med det man vet er sant. Kanskje bør man vente med å fortelle det sanne man vet eller rett og slett la være å fortelle noe sant som ikke vil gagne et medmenneske. Guds ord sier jo «at kjærligheten skjuler en mangfoldighet av synder . . .» (1. Pet. 4,8). Men uansett hvor mye en sier — det som sies skal være sant og sagt i kjærlighet.

Sannhet og kjærlighet står for grunnleggende verdier vi alle er avhengige av. Hva om vi alle litt mer prøvde våre ord og handlinger på dette verdipar. Jeg tror vi i enda større grad ville få bruk for

tilgivelsen og samtidig se at Skriftens ord om at «vi formår ikke noe mot sannheten, bare for sannheten», (2. Kor. 13,8), og at det største av alt er kjærligheten (1. Kor. 13,3) virkelig representerer kjernesannheter for våre liv.

Sokneprest Christian Andersen ble valgt inn som fast medlem av Menighetsfakultetets forstanderskap under årsmøtet 24. april.

Praktiske konsekvenser av skilsmisse og gjengifte

Forstanderskapet oppnevnte under sitt møte i 1988 et utvalg på tre medlemmer som skulle utrede de praktiske konsekvensene en skilsmisse, et eventuelt nytt ekteskap eller et ekteskap med en fraskilt vil måtte få for en lærer ved Menighetsfakultetet. Utvalget skulle også legge fram forslag til forskrifter om dette.

Utvalget la enstemmig fram et forslag i to punkter:

1) Om en lærer ved fakultetet skilles, skal styret vurdere om læreren kan fortsette i sin stilling. Styret vurderer saken i lys av fakultetets grunnleger og læreuttalelser, og følger prosedyren i «Forskrift om disiplinærtiltak mot lærer». Styret skal deretter avgjøre saken med vedtak.

Vedtak om oppsigelse kan påklages til forstanderskapet, jfr. grunnreglene paragraf 28.

2) Om en lærer ved fakultetet gifter seg igjen etter skilsmisse, eller gifter seg med en fraskilt, må vedkommende slutte i sin stilling.

I særskilte tilfelle kan styret gi dispensasjon fra denne regelen. Styret vurderer da saken i lys av fakultetets grunnregler og læreuttalelser, og følger prosedyren i «Forskrift om disiplinærtiltak mot lærer». Styret skal deretter avgjøre saken med vedtak.

Vedtak om oppsigelse kan påklages til forstanderskapet, jfr. grunnreglene paragraf 28.

Regelverket foretar altså en nøye distinksjon mellom skilsmis- sen på den ene siden, og et even-

tuelt nytt ekteskap, eller ekteskap med en fraskilt, på den andre siden. I sistnevnte tilfelle, er oppsigelse den «normale» reaksjonen, som kommer automatisk.

Det var ikke mye debatt omkring forslaget, men de som tok ordet, var opptatt av at en lærer også i sistnevnte tilfelle hadde krav på å bli hørt, og hadde rett til å kreve ny behandling av sin sak. Forslaget ble enstemmig vedtatt.

Utvalget som hadde utarbeidet forslaget, har bestått av professor Eivind Osnes, domprost Even Fougner og hmsmøt og forfatter Liv Nordhaug.

Nye MF-forstandere

Ved valgene under møtet i forstanderskapet til Det Teologiske Menighetsfakultet mandag 24. april, ble følgende sju valgt som faste medlemmer i forstanderskapet for en periode av ni år:

Sokneprest *Christian Andersen*, Sjøvegan

Advokat *Leif M. Haanes*, Kristiansand

Generalsekretær *Anfin Skaasheim*, Asker

Kontorsjef *Karin Supphellen*, Trondheim

Finanssjef *Ådne Berge*, Sandnes

Sjefredaktør *Thor Bjarne Bore*, Stavanger

Stortingsrepresentant *Lars Gunnar Lie*, Førde

Følgende ti ble valgt som varamedlemmer av forstanderskapet for en periode av tre år, i rekkefølge etter stemmetall:

Sokneprest *Per Flacké*, Langesund

Misjonsskolelærer *Jens Olav Mæland*, Oslo

Forsker *Preben Lindøe*, Stavanger

Lektor *Sonja Holmås*, Trondheim

Advokat *Asbjørn Finholt*, Lillestrøm

Forlagsredaktør *Åge Cornelius Haavik*, Høvik

Lærer/journalist *Aud Kvalbein*, Kristiansand

Overlege *Magne Roland*, Oslo

Professor *Arne T. Holen*, Trondheim

Inspektør *Anders Martin Andersen*, Oslo

Professor Eivind Osnes, Oslo, ble gjenvalgt som formann i forstanderskapet. Han fikk 14 stemmer, mens biskop Halvor Bergan, Kristiansand, fikk sju stemmer til formannsvervet.

Biskop Bergan ble deretter valgt til nestformann i forstanderskapet med 20 stemmer.

Forstanderskapet vedtok enstemmig å forandre titlene «formann» og «nestformann» i forstanderskapet til «ordfører» og «varaordfører».

Følgende gikk ut av forstanderskapet etter å ha fullført sin ni-årsperiode:

Rektor *Finn Andersen*, Oslo

Sokneprest *Kjell Petter Dahl*, Oslo

Domprost *Even Fougner*, Fredrikstad

Adm. direktør *Inge Johansen*, Heimdal

Lege *Johan Olaf Josephsen*, Tønsberg

Sokneprest *Reidar Svoren*, Kristiansand

Akademilektor *Einar Solli*, Søreidgrend

Nye i MF-styret

Bibelskolerektor (cand. theol) Svein Granerud, Oslo, ble valgt inn som nytt medlem av Menighetsfakultets styre under forstanderskapets møte mandag 24. april. Han overtar plassen etter overlege Magne Roland, Oslo, som gikk ut etter fem år i MF-styret. Svein Granlund er valgt for en periode av fem år.

Som nye varamedlemmer ble valgt, i rekkefølge, etter stemmetall: Cand. theol (lektor) Berit Fuglestrand, Stokke i Vestfold, sivilingeniør Thor Gabrielsen, Oslo og første-amanuensis, dr. med. Jan-Bjørn Osnes, Oslo.

Varamedlemmene er valgt for en periode av ett år.

Både styreformann, generalsekretær Jens-Petter Johnsen, og nestformannen, rektor Finn Andersen, ble enstemmig gjenvalgt i sine verv. Forstanderskapet vedtok å endre benevnelsene «formann» og «nestformann» i styret til «leder» og «nestleder».

Lys og Liv Korrigerings

Lys og Liv nr. 2/89 inneholdt bl.a. en anmeldelse av P.M. Aadnanes' bok *Frå moderne vantru til ny religiøsitet*. Her anfører anmelderen mot forfatteren at hans dokumentasjon er «litt omtrentlig» når denne skriver at «Wisløffs avskjed med MF i 1975, etter oppnådd pensjonsalder, på side 150 kobles direkte sammen med diskusjonen omkring heftet *En grunn å stå på – en kurs å følge* i 1972.»

Her trengs en korrigerings. Fra professor Wisløffs side ble det i 1975 gjort klart at det nettopp var en sammenheng mellom hans fratreden fra MF og debatten etter nevnte hefte. Lys og Liv vil gjerne gi denne presisering for at klarhet ikke skal feste seg omkring disse forhold.

Olav Skjevesland

Ekstrabevilgning på 1,9 millioner

I statsråd fredag 7. april 1989 ble det bevilget ekstra statstilskudd til Det Teologiske Menighetsfakultet for 1989.

Ekstrabevilgningen som var foreslått av Kultur- og vitenskapsdepartementet kom som et resultat av en enstemmig anmodning fra Stortingets kirke- og undervisningskomite vedrørende ny behandling av statsstøtten til Menighetsfakultetet. I forslag til kongelig resolusjon fra KVD av 5. april vedrørende tilskuddet, vises det til følgende uttalelse fra Stortingets kirke- og undervisningskomite: «Den beregnede kostnad pr. student synes satt lavt for Menighetsfakultetet, også sammenlignet med andre humanistiske studier. Komiteen ber derfor departementet gå igjennom sine beregninger på ny for å sikre at denne utdannelsen får et rimelig tilskudd ut fra gjennomsnittskostnader for studenter i humanistiske fag, og eventuelt komme tilbake til saken dersom det er behov for å justere bevilgningen.»

Medarbeider-nytt ved MF

Høgskolelektor Peder GRAVEM, Hamar, er engasjert i delt stilling som vikar for professor Tore Wigen for studieåret 1989/90. Peder Gravem skal undervise i faget religionsfilosofi.

Vitenskapelig assistent Kjell Arne MORLANDs engasjement ved Institutt for kristendomskunnskap er forlenget med et halvt år frem til 31.12.89.

Vitenskapelig assistent Harald HEGSTADs engasjement er forlenget med en periode på 1–3 år fra 1. januar 1990.

Etter en ny behandling i Kultur- og vitenskapsdepartementet ble bevilgningen til Menighetsfakultetet foreslått justert opp med 1 900 000.-, og dette ble vedtatt i statsråd.

Denne ekstra bevilgningen på inneværende års budsjett bringer statstilskuddet på et mer rimelig nivå i forhold til teksten og intensjonen i «Lov om eksamensrett for og statstilskudd til private høyskoler» paragraf 12 (tilskudd).

Det er stor tilfredshet ved Menighetsfakultetet over dette ekstratilskudd som er en betydelig økonomisk hjelp i en kritisk situasjon.

Det må likevel fremholdes at Menighetsfakultetet sliter tungt med et betydelig driftsunderskudd opparbeidet løpet av de tre siste år.

Trond Solvang

Landssekretær Trond SOLVANG, som har fungert som informasjonssjef siden februar 1988 er av MFs styre konstituert som informasjonssjef fra 1. mars d.å. og inntil videre.

Ny dirigent for MFs studentkor

Grete HASSELGÅRD er engasjert som dirigent for MFs studentkor for ett år fra 1. august i år.

Grete Hasselgård har musikklinjen ved Greaker videregående skole og har utdanning som sangpedagog og faglerer i musikk ved Norges Musikkhøgskole 1989.

Hun avløser Hanne Birgitte SØDAL som har gjort en særdeles fin innsats som dirigent for MFs studentkor siden sommeren 1987.

I forrige nummer var temaet: «Åndsutgytelsen på Pinsedag».

I dette nummeret går vi videre i studiet av Apostlenes gjerninger. Ansvarlig for temaet er fakultetslektor Reidar Hvalvik som arbeider med nytestamentlig teologi ved MF. Bibelstudiet omkring apostlenes gjerninger er utdrag fra Hvalviks bok «Fra Jerusalem til jordens ender — hovedtrekk i apostlenes gjerninger», bearbeidet for Lys og Liv av Reidar Hvalvik.

«Bibelstudium» i neste nummer: «Tegn og undere».

Vi leser Apostlenes gjerninger (3)

«De hadde alt felles» (Apg. 2,44)

1. Eiendomsfellesskap?

Ifølge Lukas var ikke fellesskapet i urmenigheten bare av åndelig karakter; det omfattet også materielle ting. Utsagnet om at «de hadde alt felles» (Apg. 2,44;4,32) kan oppfattes som om det dreide seg om et organisert eiendomsfellesskap, og man har talt om en slags «kristen kommunisme» i denne sammenheng. En nærmere undersøkelse av tekstene viser imidlertid at det ikke er dekning for en slik karakteristikk. Det sies ikke noe sted at *alle* menighetslemmer solgte *alt* de eide og gav pengene til en felleskasse. Og det er grunn til å understreke at det hele var basert på frivillige gaver. Dette kommer klart fram i Peters ord til Ananias da han hadde solgt jorden sin: «Kunne du ikke beholdt den? Den var jo din» (5,4). — Noe organisert eiendomsfellesskap er det altså ikke tale om i Apg.

Hvordan skal så summariene i 2,44f og 4,32.34f forstås? Det første som det er viktig å merke seg, er at samleberetningene utvilsomt er *generaliseringer*. De kan

gi inntrykk av at alle de troende solgte sin eiendom og gav pengene til menigheten. Men dette er neppe tilfelle. En slik forståelse motsies av flere trekk i tekstene selv. For eksempel må man spørre hvorfor Barnabas nevnes spesielt (4,36f) dersom alle gjorde som ham, det vil si solgte sin eiendom og gav pengene til menigheten. Når han fremheves, skyldes vel det at hans handlemåte var bemerkelsesverdig. Og man må spørre: Dersom alle solgte sin eiendom, hvor bodde så menighetslemmene og i hvilke «hjem» (jfr. 2,46b) hadde de sine samlinger? Etter alt å dømme har Lukas kjent til tradisjoner om enkeltpersoners offervilje (4,36f; 5,1ff) og på grunnlag av dem formulert generelle utgav om fellesskapet i menigheten.

I denne sammenheng må det sies noen ord om Ananias og Saffira (5,1–11). Det fortelles at de solgte sin eiendom, stakk til side noen av pengene og gav resten til apostlene. Det er imidlertid viktig å merke seg at deres synd ikke bestod i at de beholdt noen av pengene selv. Eiendommen og

pengene hadde de selv full råderett over (jfr. 5,4). Deres synd bestod i at de løy med hensyn til det beløp de hadde fått for eiendommen. De var åpenbart sagt at det de la fram for apostlene, var *alt* de fikk for eiendommen (jfr. 5,8!) — hvilket var løgn. En slik løgn overfor apostlene blir her sett på som en løgn mot Den Hellige Ånd. Ananias' og Saffiras død må derfor forstås som *Guds dom* over dem.

For det andre synes Lukas å *idealisere* tilstandene i urkirken. Omtalen av at man hadde «alt felles», viser tydelig fellestrekk med skildringer av det ideelle fellesskap mellom venner og hos greske forfattere (f.eks. Pytagoras, Platon, Aristoteles). Og når det i Apg. 4,34 heter at «ingen av dem led nød», er dette trolig en henspilling på 5 Mos 15,4, som skildrer tilstanden blant Israels-folket dersom det lever i lydighet mot Herrens bud. — Lukas' utforming av tradisjonene om urmenigheten er trolig preget av nettopp slike tekster.

2. De historiske realiteter

Selv om Lukas generaliserer og idealiserer, er det rimelig grunn til å tro at det ligger historiske realiteter bak hans skildringer av forholdene i urmenigheten. Blant de første kristne i Jerusalem var det utvilsomt mange fattige. Mange av Jesu første tilhengere hadde forlatt sitt yrke og hjem i Galilea og

var dermed blitt mer eller mindre avhengige av andres offervilje. Også blant dem av Jerusalems innbyggere som kom til og tro, var det trolig mange fattige og tiggere.

Men det har også vært noen velstående i urmenigheten. Og noen av dem har solgt sin eiendom for at de trengende i menigheten skulle få hjelp. Man har altså stilt deler av eller hele sin eiendom til menighetens disposisjon.

Men at «ingen led nød», er trolig en sannhet med modifikasjoner. Jerusalem-menigheten synes nemlig i lang tid å ha vært preget av fattigdom. Paulus forteller at han av de andre apostlene ble pålagt å «huske på de fattige i Jerusalem» (Gal. 2,10) og at flere hedningkristne menigheter samlet inn «en gave til de fattige blant de hellige i Jerusalem» (Rom. 15,26; jfr. 1 Kor 16,1ff 2 Kor 8-9). Også Lukas forteller om en innsamling til de fattige i Judea (Apg. 11,27-30).

3. Matutdelingen til de fattige

Lukas forteller også om en daglig matutdeling i urmenigheten (Apg.

6,1ff). Dette tyder på at omsorgen for de fattige i menigheten etter en tid kom i ordnede former. Men etter hvert som tallet på menighetslemmer økte, ble utdelingen til de fattige en omfattende tidkrevende — og problemfylt oppgave. For snart oppstod det en konflikt i denne forbindelse — mellom de gresktalende (hellenistene) og de hebraisktalende i menigheten. Blant hellenistene var det noen som mente at deres enker ikke ble tilgodesett ved den daglige utdeling (6,1).

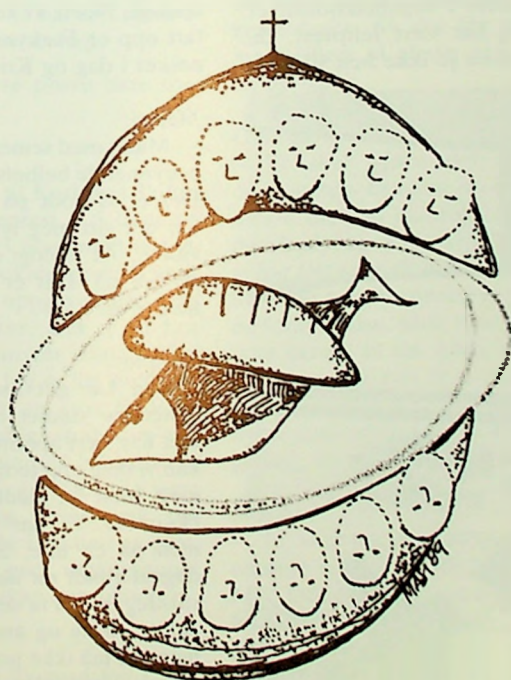
For å finne en løsning på dette problemet sammenkalte apostlene hele menigheten og la fram saken. De ville imidlertid ikke selv ta hånd om den daglige utdeling; deres primære oppgave var forkynnelsen av Guds ord (6,2.4). De foreslo derfor overfor menigheten at det skulle velges sju skikkede menn til denne oppgaven (6,3). Det ble gjort, og de sju ble så innviet til sin tjeneste. — Ved siden av apostlene («de tolv», 6,2) kunne man nå også tale om «de sju» (21,8).

Disse sju blir ofte omtalt som

kirkens første diakoner, men en slik betegnelse finnes ikke i teksten. Visstnok forekommer både substantivet *diakonia* («tjeneste», v. 1) og verbet *diakonein* («tjene», v. 2) i teksten, men det er ikke brukt som en spesiell «embetsbetegnelse». Dette fremgår av det faktum at både den daglige matutdeling og apostlenes forkynnertjeneste kan omtales som *diakonia* (v. 1: «den daglige *diakonia*»; v. 4: «Ordets *diakonia*»).

Spørsmål til repetisjon og samtale:

1. Hva er poenget i beretningen om Ananias og Saffira i Apg. 5,1-11?
2. Diskuter følgende to utsagn: «De første kristne praktiserte en slags kristen kommunisme.» «Slik burde det også være blant kristne i dag.»
3. Hva var poenget med valget av «de sju» i Apg. 6,1-7?

Minnegaver til Menighetsfakultetet

Vi vil på denne måten få takke for følgende minnegaver som vi har mottatt ved MF:

- Gåve til MF i samband med gravferda til Ragna ALMAS, Alesund — kr 4 350,-
- Minnekraus ved bura til Leif ERDAL, Oppstryn — kr 3 250,-

Perspektiv ut mot samfunnet

Tekst og foto: Arild Steinsland

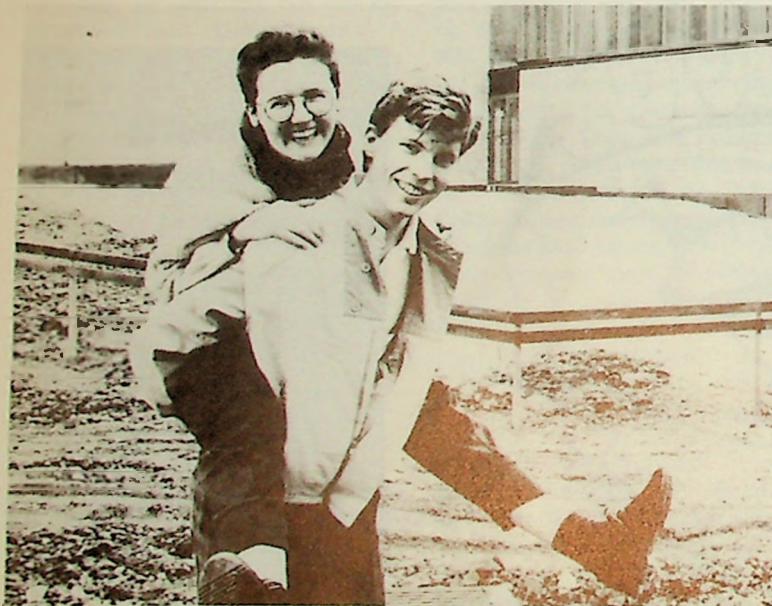
Teologistudiet på MF er på vei inn i nye baner. Studiet er drastisk forandret og resultatet har blant annet blitt Semesteremne i Nyere Teologi (SNT). Etter ett år med grunnfag begynner man på et halvårig studium som avsluttes med vikarprestperiode i en menighet et eller annet sted i det langstrakte Norge.

Lys og Liv har møtt to av dem som går på den nye ordningen. Marita Elvemo Sivertsen (23) fra Lødingen i Troms og Gunnar Haaland (21) fra Prinsdal i Oslo står foran store utfordringer etter avslutningen av det første halve året med SNT på Menighetsfakultetet.

Marita Elvemo Sivertsen:

— Jeg planlegger å bli prest. Det

Spennende nybrottsarbeid for Marita og Gunnar. Skal SNT få «fart på» studiene?

blir jeg i 1993. Etter gymnasen var jeg ettåring på Hønefoss, og så gikk jeg på Menighetsseminaret. Det var nok her tanken modnet i meg og jeg ville begynne på MF.

Ellers så er det to engasjerte studenter jeg har foran meg. Marita sitter i hovedstyret i KFUM/K og jobber med unge/voksne arbeid. Synger gjør hun i Nordstrand kirkekor og så tegner hun da, blant annet i Lys og Liv. Dessuten er det å reise en kjær interesse, og Italia er landet der reisen helst ender.

Gunnar har to år med bibelskole i Oslo. Grunnfag i musikk ble det ut av det. Musikk er nok hovedbeskjeftigelsen. Han dirigerer koret Sjøbolet, er med i kretskor og musikk-komité.

Gunnar Haaland:

— Jeg tror jeg vil bruke min presteutdannelse i organisasjonslivet. Etter jeg har vært feltprest, da. Dette vet en jo ikke helt sikkert.

— *Føler dere at dere er prøvekluter i det nye SNT opplegget?*

— Ja, vi er prøvekluter og pionéer og det har vi merket. Men vi er likevel fornøyd med opplegget. Det er en spesiell stolthet å vite at vi er med på noe nytt. Men vi ville ha ventet et år før vi begynte for å slippe unna begynnelsesproblemer. Selvsagt har det vært ting som har klikket. Informasjon og materiell har vært stort sett kommet i seneste laget. Spørsmål har vært stilt: Hva er SNT? Hvordan blir dette? Læremetoden har fomet litt. Slikt må man regne med.

— *Hva er SNT?*

— Det er noe vesent nytt i dette semesteremnet som er en del av teologistudiet. Nye temaer hver uke blir belyst ut fra en fagkrets av Bibeltolkning, Åpenbaring og forståelse, misjonsvitenskap og Økumenikk, nyreligiøsitet og praktisk teologi. Noen av temaene de har tatt opp er Forkynnelse for mennesker i dag og Kristologi.

Marita:

— Målet med semesteret er å få et begynnende helhetssyn av teologi. Der er vi godt på vei. Dessuten har det gitt meg lyst til å studere videre. At teologi er et stort fag, ser jeg nå. Det er bra at det tar mange år.

Gunnar:

— Det har gitt meg lesclyst for resten av studiet dette halvåret. Det har vært appetittvekkende. Nå kan vi dele opp teologien igjen for meg. Men jeg gleder ikke meg til eksamen. Vi har hjemme-eksamen på en uke. Sitte og skrive døgnet rundt en uke er ikke min stil. Jeg liker å ta det med ro. Men det er en ny og anderledes eksamen. Vi må ikke noe. Jeg har fått en ny leseopplevelse. Jeg leste

Troms — here we come

ikke til eksamen, men til egen oppbygging.

Marita:

— Forelesningen har vært på en helt annen måte også. Ofte har vi hatt flere forelesere på en time. De har diskutert sammen. De er stort sett enige, men de har prøvd å diskutere litt. Vi har sett nyanseforskjeller innen teologi.

— Så får dere prøve dere som prester?

Marita:

— Ja, jeg skal til Karlsøy i Troms og være sokneprest i 5 uker på egen hånd og 3 uker med veiledning av den lokale presten der. Det er en flott oppgave. Men man bør være usikker. Det er en stor utfordring. Man får møte folk i sorg og glede. Jeg er litt stolt av å få lov. Det er en stor fordel å komme ut så tidlig i studiet og nytt vil det jo være uansett hvor man er i studiet. Men jeg har lov til å være redd. Men jeg sover godt om natta. Jeg reiser i midten av juni, men vi har et godt utgangspunkt så det blir vel ikke helt umulig.

Gunnar:

— Jeg skal til Tromsdalen i min

vikarperiode. Prinsipielt er dette en passe tid i studiet å reise ut på. Men en makelig sommer på hytta forsvinner. Kanskje det blir litt ensomt, tross at dette er midt i Tromsø.

Marita:

— Jeg gleder meg til å ha det rolig. Være litt for meg selv. Men der hvor jeg skal være har de kirkefestdager. Så det får jeg med meg. Ellers så gleder jeg meg til en fin natur,

Gunnar:

— Vi skal gjøre det meste i menigheten. Bortsett fra å vie og å mekle mellom ektefolk. Det blir dødsbud, begravelser og dåp. Men vi har fått spesiell undervisning på SNT. Vi har fått øvelse i sjelesorg og forkynnelse. Men vi er selvsagt ikke beredt til alt. Men SNT har gitt oss perspektiv ut mot samfunnet. Vårt eget ved å se på f.eks. nyreligiøse retninger, men også et globalt. Et perspektiv for misjon.

Marita:

— Ja, vi er tatt inn i et spennende område som er rettet ut, utenfor MF. Det har vært oppbyggelig å følge med dette halvåret. Vi har fått noe. Jeg vil gjerne anbefale dette til andre.

Stol på MF!

For mange studenter oppleves studiehverdagen som både krevende og slitsom. Noe bedre ville det neppe bli om studentene i tillegg måtte tilegne seg sitt pensum stående — uten noen stol å sitte på. Nøkternt betraktet vil nok dette aldri skje, men det er ikke fritt for at tanken streifer en som legger turen til MF's lesesaler. Bortsett fra noen enkelte nye stoler, må flesteparten av studentene ta til takke med rørstoler som visstnok en gang var polstret med skumgummi. Stolene er ikke bare stygge, men de er også vonde å sitte på.

På grunn av vår svært stramme økonomi ser vi ingen muligheter til kjøpe nye lesesalsstoler for ialt 150 000,- men behovet er likevel det samme.

Kan du hjelpe oss med dette helt konkrete problemet? Dersom du har anledning til å bidra med en stol på MF kan du benytte en post- eller bankgiro merket «stol på MF». Postgiro: 5 12 87 80. Bankgiro: 6038 30 18636.

Vi stoler på deg — på forhånd takk!

Stor høstaksjon 16. – 22. oktober

I dette tidsrommet vil det yre av MF-representanter over hele vårt vidstrakte land.

Denne uken blir all undervisning på MF innstilt for å gi studenter og ansatte muligheten til å «reise MF's sak». Bokstavelig talt — reise ut og besøke kirker, bedehus, bibelgrupper, MF-foreninger og de mange MF-vennene.

Storaksjonene er foranlediget av MF's vanskelige økonomiske situasjon. I løpet av aksjonsuken er håpet at så mange som mulig har anledning til å gi en ekstras gave for å redde MF. Dessuten håper vi enda flere vil være med å ta ansvar for MF's utdanningstilbud.

Ny studie-ordning:

«Nogle ord» ble realisert etter «nogle» år

Av Nils-Petter Enstad

Svein Olaf Thorbjørnsen har hatt mer enn én finger med i utarbeidelsen av ny studieordning.

Det er nokså nøyaktig 70 år siden ideen ble lansert av professor Ole Hallesby i foredraget «Nogle ord om Prestetjenesten». Hans tanke var kort fortalt at det skulle foregå en samkjøring av de praktiske og teoretiske sidene ved presteutdanningen i Den Norske Kirke. Adskillige år senere fikk ideen ny næring, og resultatet ble det som i dag er kjent i MF-miljøet som «den nye studieordningen». For tiden prøver man denne ordningen ut i form av SNT, eller semesteremne i nyere teologi.

«Integrasjon» er det første stikkordet fakultetslektor Svein Olaf Thorbjørnsen velger når han skal presentere innholdet i og filosofien bak dette nye semesteremnet, og i ikke liten grad studieordningen i sin helhet. I denne integrasjonsmodellen ligger, i tillegg til samspillet mellom det praktisk-

teologiske og det teoretiske, også et økt samspill mellom de enkelte disipliner innen teoretikum. På denne måten kommer teologiens enhet til sin rett på en ny og mer fremtredende måte.

— På SNT finner dette sin form, blant annet ved forskjellige uketema; for eksempel «Gudstro», sier han. — I undervisningen belyses dette ut fra Det gamle testamente, Det nye testamente og systematikken. I noen grad har også lærerne fra ulike disipliner felles undervisning. Målet er å utdanne integrerte teologer, og ikke «bås-teologer». Dette er selvsagt også en stor pedagogisk utfordring.

Sommertjeneste

Sommertjenesten av åtte ukers varighet som 45 MF-studenter skal utføre i år, er den siden av den nye studieordningen som menighetene først vil få merke. I de fire første ukene skjer sommertjenesten under oppsyn og veiledning av en prest; de fire siste er studenten vikar for presten. Erfaringene de gjør i disse ukene skal de så ta med seg når de begynner på det som kalles «SPT», eller «semesteremne i praktisk teologi».

Forut for sommertjenesten, har studentene deltatt i pastoral-teologiske grupper, der de både har arbeidet med forkynnelse og sjelesorg, både teoretisk og praktisk. I sjelesorg har man også brukt rollespill for å gjøre de ulike situasjonene en prest kan komme opp i, nære.

Etter den gamle studieordning-

gen, begynte en vordende prest først på det praktisk-teologiske studiet etter seks år, etter å ha avlagt teologisk embetseksamen.

Formidling

«Formidling» er det neste stikkordet Svein Olaf Thorbjørnsen velger.

Å være prest, betyr blant annet å formidle innhold fra 2000 år gamle tekster. Den sammenheng disse ble talt inn i er ganske forskjellig fra dagens. Hvilke konsekvenser skal vi trekke av dette, og hvordan kan Guds ord bli et Guds ord også i dag? I denne sammenheng trekker en også inn misjons-teologi og forholdet til andre religioner.

— Vi tenker oss fem komponenter i dette, sier Svein Olaf Thorbjørnsen.

— Det er bibeltolkning; forståelse og åpenbaring; misjonsvitenskap og økumenikk; moderne religiøsitet og endelig praktisk teologi med religionspedagogikk.

Samtidsorientert

Den nye studieordningen skal være samtidsorientert, slår Svein Olaf Thorbjørnsen fast. Det betyr at man må ta samtidens mange livssynsmessige utfordringer på alvor. Disse utfordringene er ikke «bare» ny-religiøsitet og New Age, men også sekularisering, pluralisme og diverse andre -ismer.

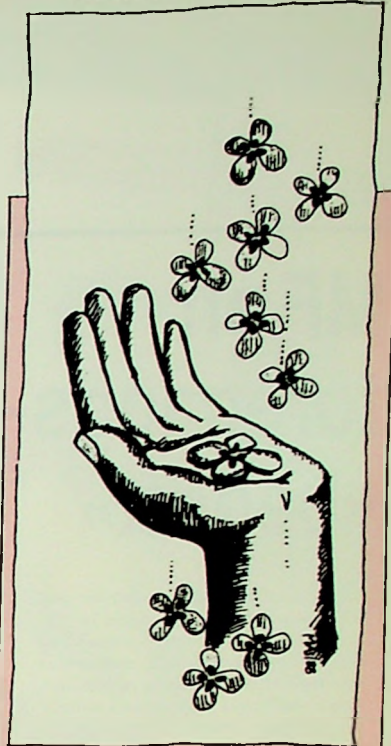
Fleksibilitet og fellesskap

Fleksibilitet og fellesskap er de to

siste stikkordene Svein Olaf Thorbjørnsen gir. Innføringen av ny studierdning har også gjort studiet mer fleksibelt. Det at alle teologistudenter begynner med kristendom grunnfag, gjør det mulig å «desentralisere» denne delen av studiet. Denne siden ved studieordningen medfører både en bedre utnyttelse av den enkelte students ressurser, og for studentenes økonomi.

Fellesskapet ytrer seg både gjennom en tilsiktet forsterkning av kullfølelsen mellom studentene, og i samspillet mellom lærere og studenter. Lærerne har egne arbeidsgrupper for SNT, der faglige og pedagogiske sider ved studiet drøftes.

— Men dette er en nyskaping; de som følger den nye studieordningen i år er pionerer, og det vil nok oppstå enkelte innkjøringssvanskeligheter. Disse skal vi imidlertid ta på alvor, og fra lærerhold er vi innstilt på å legge mye arbeid i dette. Ikke minst for lærerne representerer den nye studieordningen en stor utfordring, og den har skap et tilsvarende engasjement, sier Svein Olaf Thorbjørnsen til slutt; som i tillegg til å undervise i systematisk teologi, har vært sekretær i så vel arbeidsgruppen for SNT, som i den store revisjonskomiteen og i prosjektkomiteen.

**MF
TRENGER VIRKELIG
DIN STØTTE**

**BENYTT
VEDLAGTE GIRO
FOR INNSENDING
AV DIN GAVE!!!**

Takk for:

- alle som har meldt seg som studenter fra neste semester
- alle som bruker tid og krefter på å evangelisere blant barn og unge

Be for:

- nye forstandere
- alle studenter som blir uteksaminert i sommer
- studentene som er i sommerpraksis
- alle som er i den situasjon at de skal velge studium

Ved varig adresseendring vennligst returner bladet med påført ny adresse.

MF en foregangs- «bedrift»

I fagtidsskriftet «Metromailer'n» som utkommer i 15 000 eksemplarer og formidler gode ideer og tips til næringslivet om pakking, forsendelse og transport er siste utgaves hovedoppslag en presentasjon av MF's nye ekspedisjonsrutiner.

I oppslaget orienterer informasjonssjef Trond Solvang om hvordan MF på grunn av en betydelig portoøkning 1. mars i år, rett og slett var «tvunget» til å tenke på nytt og kreativt for å klare å holde seg innenfor de stramme budsjett-rammene.

MF som er avhengig av frivillige gaver, er også avhengig av kontakt med de mange giverne – en kontakt som i stor grad skjer gjennom brev. En portoøkning på nesten 50% er derfor en uventet stor belastning.

Samsending

Som du ser av den sendingen du nettopp mottatt, sender MF denne gangen Lys og Liv sammen med gavebrevet. Dette for å redusere portoutgiftene. «På denne måten sparer vi flere titalls tusener i forhold til det vi måtte ha betalt ved våre ordinære, separate utsendelser, og det er vi nødt til når portoøkningen ble så stor.» sier Solvang. «Ved samsending av sommergaven og Lys og Liv reduserer vi utgiftene slik at givernes penger virkelig blir forvaltet på en forsvarlig måte. Nå håper vi bare flest mulig vil være med å støtte MF's viktige arbeide med å utruste arbeidere» avslutter informasjonssjef Trond Solvang.

Ja, jeg vil støtte MF's fremtidsrettede utdanningsarbeid!!

Vi håper du og mange av de andre Lys og Liv lesere vil si «Ja, jeg vil støtte MF's fremtidsrettede utdanningstilbud!».

For vårt arbeide med å gi fremtidens arbeider i kirke og skole en god utdannelse er vi helt avhengig av din støtte. Vi ber om støtte med stor frimodighet fordi:

- skolen trenger flere dyktige kristendoms-lærere!
- kirken trenger flere dyktige forkynnerer og sjalesørgere.
- fremtidens generasjon må få høre om Jesus
- MF arbeider aktivt for å kalle og utdanne nye arbeidere til tjeneste i skolen, kirken og organisasjonene.
- til MF kommer det hvert år nesten 200 ungdommer som vil forbedre seg til tjeneste.
- MF har idag en svært dyktig lærerstab som underviser forpliktet på Guds ord og kirkens bekjennelse.

Skriften sier: «Ingen som tror på ham, skal bli til skamme. For her er det ikke forskjell på jøde eller greker. Alle har den samme Herre, og han er rik

nok for alle som påkaller ham. Hver den som påkaller Herrens navn skal bli frelst».

Men hvordan kan de påkalle en de ikke tror på?

Hvordan kan de tro på en som de ikke har hørt om?

Og hvordan kan de høre dersom ingen forkynner?

Og hvordan kan noen forkynne hvis de ikke er utsendt?

Det står jo skrevet: Hvor herlig lyder fottrinnene av dem som bringer godt budskap! Men ikke alle var lydige mot evangeliet. Jesaja sier: Herre, hvem trodde vårt budskap?

Så kommer da troen av det budskapet en hører, og budskapet kommer av Kristi ord.

(Romerne 10,11-17)

«Hvordan kan de tro på en som de ikke har hørt om?»

Vi har alle et ansvar for å bringe videre den tro vi selv har fått. Både gjennom vårt personlige vitnesbyrd og de heldidsarbeiderne vi tar medansvar for.

DIN støtte til MF's arbeide er en konkret måte å gjøre det mulig for fler å få høre evangeliet.

Du kan benytte vedlagte giro for innsending av din gave.